

KOLOSSENZEN 3:20-21

HGGunnink, gehouden te Dalfsen, 01.09.2024

Votum + zegengroet

Gezang 28:1

Gebed

Gezang 28:2,3,4

Lezen Lukas 2:41-52

Efeze 6:1-4

Kolosenzen 2:6 – 3:19

Tekst KOLOSSENZEN 3:20-21

Bediening van het Woord

Psalm 34:1,2,3,4,5

ApGelBel

Psalm 34:6,7,8

Gebed

Inzameling van de gaven

Psalm 78:1,2

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Jongens en meisjes, morgen of overmorgen ga je weer naar school. Of je dat nou leuk vindt of niet, het is gewoon school.

Vanmiddag in de kerk gaat het ook heel speciaal tegen jullie.

Niet alleen óver jullie, maar ook tégen jullie.

Ik wil niet zeggen dat het een kinderpreek gaat worden. Maar het is heel nadrukkelijk vanuit de tekst wel een preek tegen de kinderen, en natuurlijk ook tegen de anderen.

Want, en dat moet je altijd maar onthouden, de kerk is niet alleen voor de grote mensen, maar de kerk is ook voor jullie!

Jullie komen hier ook, om te zingen, om te bidden.

En elke preek, ook al kun je er de ene keer maar zó'n klein beetje van begrijpen, en een andere keer zo veel, elke preek is ook voor jullie.

En vanmiddag, ik noemde dat net al even, ook na de verzen 18 en 19, van een hele poos geleden, ook déze tekst van vanmiddag is een uitwerking van hoofdstuk 2:6 en 7.

En het is weer een bevel.

Voor jullie, kinderen.

En alle anderen moeten het ook horen.

En ik wil jullie en u het Woord van de HEERE laten horen onder dat thema dat ik toen ook gebruikte:

God beveelt: vier je bevrijding!

een bevel voor

1) kinderen in de gemeente

2) vaders en moeders in de gemeente

En ik heb het al gezegd, het is voor iedereen.

Dat was de vorige keer ook zo. Toen ging het over mannen en vrouwen, over die huwelijken.

Maar ook degenen die niet getrouwd zijn, of die getrouwd geweest waren, worden net zo goed aangesproken. Want in de verzen voorafgaand aan vers 18 ging het zo heel nadrukkelijk over 'elkaar'.

Onderwijst elkáár, houd elkáár d'rbij, zing met elkáár, trek met elkáár op als gemeente van Christus.

En als dan speciale categorieën gemeenteleden worden aangesproken, kan het dus niet, dat sommige mensen nu gaan zeggen: "het is voor de kinderen, dan haak ik even af, of ik ga even koffie halen of zo, want dit is toch niet voor mij."

Nee!

Voor iedereen.

1) God beveelt, vier je bevrijding, een bevel allereerst voor de kinderen.

Toen Epafras, want die heeft het Evangelie in Kolosse gebracht voor het eerst, toen Epafras daar bij die mensen kwam, en het Woord van God liet horen, toen vonden ze sommige dingen heel raar.

En wat Paulus in deze brief schrijft aan die gemeente in Kolosse, dat is hetzelfde wat Epafras zei, ze weten het al, maar het is héél anders dan wat ze gewend waren.

Het is héél anders dan wat die mensen in Kolosse, die niet bij de Heere Jezus horen, gewoon vinden.

Eigenlijk snappen ze hier niks van. Want het was in Kolosse: "vaders, hou die kinderen heel goed onder de duim. En laat ze maar hard werken. En pak ze vooral stevig aan. En als ze niet willen, dan geef je ze maar een klap, of een dikke schop, en of ze dan zich zeer doen, dat maakt niet uit, het zijn maar kinderen."

Zo wás het. Zo gingen de mensen die niet bij de Heere Jezus horen, in die tijd met hun kinderen om.

En dan komt Epafras, en dan schrijft Paulus, en dan is het héél iets anders.

Dan komt daar een brief, dat konden ze zich eigenlijk niet indenken, maar dan komt er een brief en daar worden nota bene de kinderen aangesproken! Rechtstreeks!

Dat gebeurde nooit.

Kinderen die mogen er zijn, maar die horen er nog niet echt bij.

In de gemeente: ze horen, jullie horen er echt bij!

Nota bene als eersten!

Want in het tweede vers, dit is vers 20, pas in het tweede vers worden de vaders en moeders aangesproken.

Wat zijn jullie belangrijk!

Tuurlijk, dat wisten jullie al, jullie wisten ook van de Heere Jezus Die die kleintjes al heeft gezegd, En Die boos wordt op de leerlingen, als ze zeggen: "die kleintjes die horen helemaal niet bij U."

"Wat?" zegt de Heere Jezus, daar wordt Hij boos om, "laat die kinderen maar bij Mij komen!"

De Heere God is toch ook jullie God?

Jullie zijn toch gedoopt?

De Heere Jezus is echt ook naar de aarde gekomen voor kinderen.
Hij wil óók kÍnderen redden.

Dan moet je even doordenken, en als je dat nog niet helemaal snapt, dan moet je dat straks thuis vragen, Hij wil ook kinderen redden van hun zondigheid en hun zonden.

Ook kinderen verdienen al de toorn van God.

En redden dat is dan: God straft níet meer.

Maar God is blij met je, vanwege alles wat de Heere Jezus heeft gedaan.

En als je dat gelooft, en kinderen kunnen ook al geloven.

Misschien nog helemaal aan het begin, en dan weet je nog niet alles. Maar je kunt al wel geloven.

Vertrouwen op wat de Heere zegt, dat het helemaal waar is. En dat het ook waar is voor jou.

Als je dat gelooft, dan is het helemaal goed.

Die kinderen van de gemeente in Kolosse, er zijn hele kleintjes nog, en er zijn wat groter, en er zijn er bij die zouden wij tegenwoordig pubers noemen, die al meewerken in huis met mama, of met papa op het bedrijf. Die kinderen die hebben net als de grote mensen hun Heere in de hemel.

De Heere Jezus, die alles over kÍnderen ook te zeggen heeft.

HIJ, de Heere, Jezus Christus, HIJ laat Paulus schrijven, 'kinderen, wees gehoorzaam aan je ouders.'

Waarom?

Waarom moet je gehoorzaam zijn aan je ouders?

Dat zegt, dat schrijft de apostel er bij.

'Want dat is welbehaaglijk voor de Heere.'

Da's een beetje ouderwets gezegd.

Het betekent: dat vindt de Heere zó goed. Je mag zelfs zeggen daar is de Heere blij mee, daar kijkt Hij blij naar. Hij vindt: "zo, mooi, dit is nou precies wat ik bedoel, dat een kind naar papa en mama luistert,"

En daarom hebben we Lucas 2 gelezen.

De Heere Jezus Zelf, Hij was Zijn Vader in de hemel altijd, overal, bij alles wat Hij dacht, bij alles wat Hij zei, en bij alles wat Hij deed, helemaal gehoorzaam.

En eigenlijk zegt Hij dan via Paulus: 'doe maar net als Ik. Jullie horen immers bij Mij, en zo kun je heel goed laten zien dat je bij Mij hoort.'

Dan mogen straks bij het avondeten de ouderen nog even aan de jongeren, aan de kinderen uitleggen, dat gehoorzaam zijn, nog een stap verder gaat dan wat er in die vorige verzen stond, over mannen en vrouwen.

'Wees onderdanig.'

Onderdanig zijn gaat niet zover als gehoorzaam zijn.

Want onderdanig zijn, dat is een beslissing van jezelf: ik wil onderdanig zijn.

Maar gehoorzaam zijn, daar heb je zelf helemaal niks over te vertellen, dat is een kwestie van, dat heb je maar te doen!

Dus, kinderen hier in de gemeente in, GOD beveelt jullie!

God zegt: "luister naar je vader en je moeder, en doe wat zij zeggen."

Ja, en dan was het in Kolosse anders dan hier.
Naar school gaan was er in Kolosse vaak niet bij. Het is meewerken.
Als je een boerderij hebt of een bedrijf, dan deden de kinderen daar in mee.
En als je vader slaaf is, en je moeder slavin, dan ben jij automatisch ook slaafje, slavinnetje. Dus dan was het ook: aan het werk.

Maar wat voor verschil er dan ook is, in Kolosse of hier, het is heel makkelijk vanmiddag. Iedereen kan het snappen. 'Wees gehoorzaam aan je ouders.'
Is dat nou moeilijk?
Dat snapt toch iedereen?

Als vader zegt: "zet jij de container even aan de weg", dan moet je dat doen.
Als moeder zegt: "ga even naar de winkel, de melk is op", dan doe je dat. Zonder te mopperen. Je bent gehoorzaam.

Het is niet van, "daar heb ik geen zin aan, moet dat nou zo nodig?"
Nee, je bent gehoorzaam.
Er staat, en daar mag je niet overheen lezen, er staat zelfs: in **alle** dingen.
Wat **á**lle dingen betreft, gehoorzaam zijn.

Nee, één punt is er dan niet.
Dingen die de Heere niet wil, die mag je niet doen.
Bijvoorbeeld, als je in de winkel loopt samen met mama.
En mama die zegt van, "joh, zie je die plak chocola? Stop die maar gauw onder je jas. Neem die maar gauw mee. 't Is allemaal zo duur tegenwoordig. Toe maar hoor."
Dan **MOET** je ongehoorzaam zijn.
Want de HeERE zegt: het is verboden te stelen.

Maar anders, "bord leeg eten", gehoorzaam zijn.
"Kleren opruimen", gehoorzaam zijn.
"Tanden poetsen", gehoorzaam zijn.
"Op tijd thuiskomen", gehoorzaam zijn.
"Meezingen in de kerk", gehoorzaam zijn.
"Stoppen voor rood licht", gehoorzaam zijn.

Alles wat te maken heeft ..., met alles. Met school, met werk, met verkering, met taalgebruik, noem maar op.
Je moet gehoorzaam zijn. Want de Heere Jezus en jij, die horen helemaal bij elkaar.

Dat is voor de groten weer, in vers 6 en 7, 'in Hem'.
Wandel 'in Hem', aan Hem verbonden, bij Hem horend.

Maar nou, kijk, ik hoef jullie niet allemaal stuk voor stuk aan te kijken, maar ben jij, en ben jij, en ben jij, áltijd gehoorzaam? En overal?

Nee, nee.
Echt niet.
Ja, vaak wil je wel gehoorzaam zijn, maar dan gaat het toch weer niet goed.
Wij zijn zo zwak.
En dan is de duivel er nog,

En alle slechts om ons heen.

Als je dan dit bevel hoort: 'wees gehoorzaam', dan betekent het: "Heere, ik kan het niet. Het lukt mij bijna nooit. Ja soms wel, soms gaat heel goed, prachtig.

Maar wat is dan nodig?

Je hoort een geb**Od**, en dan moet je toe naar het geb**Ed**, één letter verschil.

Er is een gebod hier, dus: gebed. Ga elke morgen maar bidden dat de Heere je open oren geeft.

Dat je goed kunt luisteren.

En dat God de Heilige Geest je kracht geeft om het ook te willen.

En denk er dan telkens maar weer aan, en laten de ouderen in de gemeente dat ook telkens maar weer tegen de jongeren zeggen: "wat is het een wonder wat de Heere Jezus gedaan heeft, zodat wij echt kinderen van Hem kunnen zijn. En zelfs blijven. Ook als het weer mis was, dat we bij Hem mogen terugkomen."

's Morgens bidden. En 's avonds ook.

Ja, elke avond hetzelfde. "Heere, U hebt het weer gezien vandaag, het ging niet allemaal goed, wilt U mij vergeven? Ik was toch weer ongehoorzaam."

En dan mag je weten: iedereen die zo bidt, daar luistert God echt naar. En dan krijg je die vergeving. En dan mag je rustig gaan slapen, want dan is het helemaal goed.

Er is één ding, als je het echt helemaal níet wilt, als je nóóit gehoorzaam wilt zijn, en als je zegt: "het interesseert me niet wat er in de Bijbel staat en wat God tegen mij zegt. Ik ga toch dwars tegen mijn vader en moeder in", dan krijg je met de Heere te maken.

Als je dat volhoudt, dan zal Hij je straffen ook.

Want ik heb dat wel eerder gezegd: van wie ben je d'r één?

Van wie bent u er één?

Wie van de Heere is, en wie heel erg blij en verwonderd is, dat dat mag en dat dat kan. Wie van de Heere is, die moet ook voor de Heere leven, 'in Hem' wandelen.

En dat is je bevrijding vieren.

Weg bij de zonde, weg bij de óngehoorzaamheid.

Altijd weer, Christus volgen. En dan: "Heere, maakt U mij gehoorzaam."

2) Dan het tweede.

God beveelt, vier je bevrijding, dat is ook een bevel voor vaders en moeders.

Ja, vaders én moeders. De vaders die worden speciaal aangesproken, omdat zij het hoofd van het gezin zijn.

Maar in vers 20 staat heel nadrukkelijk de ouders, dat zijn ze allebei.

En in Efeze 6:2 staat dat ook: 'eer je vader én je moeder'.

Die vaders en moeders krijgen ook een bevel te horen.

'Terg je kinderen niet!'

Wat is nou 'tergen'?

Dat is, dat ze op een heel vervelende manier met je omgaan.

Je dwarszitten.

Ik weet niet of ik het woord mag gebruiken, klierig tegen je doen.

Dat het nooit goed genoeg is.

Je komt van school thuis, "ah, mama, moet u eens kijken, ik heb een 7 gekregen."

"O", zegt mama, "en waarom geen 9?"

Dan denk je: 'ja, daar zit ik dan.'

Dat is tergen.

Of als er wat is, papa alleen maar boos.

En nooit eens een keer van, "ah, kind kom even bij me, krijg je een stevige knuffel van me."

Tergen, dat is ook aldoor zeggen: "doe niet zo stom! O, wat doe jij dom zeg! Dat heb ik nou al tien keer voor gedaan en nu weet je het nog niet! Wat ben jij dom!"

Of erger nog, zoals het in Kolosse ging.

'Heb je het fout gedaan?' Doing, weer een schop of een dreun.

Dat is tergen.

En wat is het gevolg daarvan?

Dat kinderen kapot gaan.

Misschien een gebroken arm. Maar vooral in hun hart gaan ze kapot.

Ze worden er dan moedeloos van.

"Het is ook nooit goed. Ik doe het nooit goed. Wat ben ik er eigenlijk voor één?"

Dan zeggen ze: "ik kan niks."

En op den duur wordt dat: "ik ben niks."

En dan kunnen vader en moeder wel zeggen: "ja, lieve kind, jij bent echt een kind van God, prachtig!"

Maar als ze je zo behandelen, als ze je het idee geven dat je maar een mislukking bent, dan kan het zelfs zover gaan, dat je een hekel aan God de Vader in de hemel gaat krijgen.

Vaders en moeders, omgaan met de kinderen. Vooral de vaders, tenminste in Kolosse.

In Kolosse was het dus echt zo dat een vader met zijn kind álles kon doen wat hij wilde.

Hij kon zijn kind als slaaf verkopen.

Vader heeft geld nodig?

Hij heeft nog wel een kind lopen. 'Hoeveel bied je er voor?'

'Nou, het is nog maar een kleintje, € 20 dan'.

'Goed, neem maar mee.'

Dat is niet best.

Of mishandelen.

Laten werken tot je erbij neervalt.

Dat kan allemaal gebeuren zonder dat iemand anders daar wat van kan zeggen, want vader heeft het absolute gezag over zijn kind.

Ook in die dingen waarvan wij zeggen: schandalig!

En dan komt Epafras. Die heeft het al heel anders gezegd.

“Vaders en moeders, heb je kinderen lief. Ga op een goede manier met ze om. Denk om ze. Laat ze merken dat je van ze houdt. En dat je het goede met ze voor hebt.”

Laat het vooral zien.

Geef een heel goed voorbeeld.

In de gemeente is ook voor vaders en moeders dit bevel van de Heere. Heel duidelijk. Een bevel van de Heere altijd, overal.

Wie dat bijzondere voorrecht gekregen heeft van de Heere, dat de Heere kinderen te leen geeft, of een kind te leen geeft, om dat kind of die kinderen voor de Heere op te voeden, die is ook verplicht om die kinderen een goed zicht op hun hemelse Vader te laten krijgen, en te laten houden.

En dan is het alweer net als bij de kinderen. Wat is het voor vaders en moeders belangrijk om vurige bidders te zijn. Als het gaat om, dat je om je kinderen geeft, en hoe je om ze geeft.

In deze tijd is dat soms heel moeilijk.

Oudere mensen in de gemeente verzuchten wel eens: ‘wat ben ik blij, dat ik geen kinderen meer hoef op te voeden in deze tijd’.

Want toen die nog jong waren, die oudere mensen, toen die zelf nog jong waren, toen woonden ze op een dorp bijvoorbeeld, en het hele dorp deed eigenlijk -ik zeg het misschien wat vreemd-, het hele dorp deed eigenlijk mee met dat opvoeden.

Ik weet het nog wel van mijzelf, en zelfs in de tijd toen onze kinderen jong waren. Als één van onze kinderen wat uitgehaald had, en de koster die zag dat -wij hadden een hele goeie koster-, die koster die zag dat, die woonde ook vlak bij de kerk, dan hoorde ik daar niks van. Maar ondertussen had die koster wel even die jongen bij zijn nekvel gepakt, en gezegd van, “dat gebeurt niet weer, hè!”

Het was nog een sámen-leving.

Nu is die moeite: ieder voor zich. “En waar bemoei je je mee? Dat zal ik toch zeker zelf wel uitmaken?”

Het is moeilijk in deze tijd, met alles ook wat er op kinderen afkomt. En de wereld waarin zij leven.

Vaders en moeders - vurige bidders.

Maar ook, dat een hele gemeente, dat iedereen in de gemeente voor de kinderen, en voor die vaders en moeders moet bidden.

Tuurlijk ook voor jezelf, om Christus te volgen. Maar óók voor elkaar.

Bidden om kracht, om wijsheid.

Bidden ook om heel veel genade, en heel veel vergeving.

En om het machtige werk van God de Heilige Geest.

Nou moet ik het ook zeggen, ik heb het net gedaan bij de kinderen.

Vaders en moeders, wie weigert te doen, heel bewust weigert te doen wat de Heere zegt, die zal de Heere tegen zich krijgen.

U merkt het, broeders en zusters, je bevrijding vieren, dat kan alleen in geloof.

Begenadigd door God.

Dankzij die volmaakte Jezus, de Gezalfde, onze Heere.

God Die bevelen geeft, God geeft ook beloften.

En daar begint Hij eigenlijk mee.

Kinderen, vaders en moeders, alle gemeenteleden, jullie zijn van Mij!

En wie gelooft, grote mensen, kinderen, wie gelooft die weet, Kolossenzen 3 het begin: 'ik ben met Christus opgewekt, ik leef. En daarom leef ik, Kolossenzen 3:12, door God geliefd, heilig, uitgekozen.

Daarom leef ik voor Hem!

AMEN